

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **S. T., s. r. o.**, IČO X
sídlem P. 1008/69, X B.
zastoupená advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „městský úřad“) z 18. 4. 2019, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou z přestupku provozovatele vozidla RZ X (dále jen „vozidlo“).
2. Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění rozhodném pro posuzovanou věc, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť 21. 7. 2018 v 22.17 h na pozemní komunikaci mimo obec silnice I. třídy č. 57, Potůčky u č. p. X ve směru jízdy od obce Jablůnka směrem k obci Ústí, blíže neustanovený řidič řídil vozidlo

a automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost 73 km/h po odečtu tolerance 3 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h byla překročena o 23 km/h, přičemž v daném úseku je stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, a to svislou dopravní značkou B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“.

3. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že v rozhodnutí městského úřadu o přestupku v jeho znění po opravném rozhodnutí je uvedena nesprávně registrační značka vozidla. Řízení s provozovatelkou vozidla bylo zahájeno v rozporu se zákonem, protože usnesení o odložení věci bylo do spisu poznamenáno až po podání odvolání žalobkyně a městský úřad neučinil nezbytné kroky ke zjištění řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Správní orgány neprokázaly, že v daném úseku se nacházela svislá dopravní značka B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“, žalobkyně se přestupku proto nedopustila. Pouhý odkaz na znalost z úřední činnosti bez dalšího nepostačuje. Rozhodnutí o přestupku a opravné rozhodnutí městského úřadu postrádají číslo jednací.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** objasnil, že v odůvodnění rozhodnutí o odvolání skutečně uvedl nesprávnou registrační značku a tuto zřejmou nesprávnost odstranil v souladu s § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Poznamenání usnesení o odložení věci přestupku řidiče po zahájení řízení o přestupku provozovatelky vozidla není vadou řízení. Odložení věci přestupku řidiče není překážkou věci rozhodnuté. Žalobkyně neuvedla, jak uvedený postup zasáhl její práva. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání přesně popsal, z jaké úřední činnosti mu je známa existence umístění dopravních značek B20a v obou směrech v daném místě. Žalovaný konkrétně odkázal v rozhodnutí o odvolání na řízení ve věcech sp. zn. KUSP 44933/2019/DOP/Ti nebo sp. zn. KUSP 8672/2019/DOP/Ti, na straně 4 v poznámce pod čarou č. 2. V daném místě se také nachází kamera městského dohlížecího systému, z níž je přímo na dopravní značky vidět.
5. **Žalobkyně v replice** namítala, že u záměny registrační značky se o zřejmou nesprávnost ve smyslu § 70 správního řádu nejedná. Žalovaný opravu rozhodnutí dosud neprovedl. Odložení věci přestupku řidiče po zahájení řízení o přestupku provozovatelky je v rozporu s § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalovaný se k antedatovanému usnesení nevyjádřil. Rozhodnutí pod spisovými značkami, citovanými žalovaným, nejsou úředně dostupná a žalobkyně se s nimi nemohla seznámit. Pod internetovým odkazem uvedeným žalovaným není žádná fotografie, ze které by bylo vidět dopravní značku. Tuto fotografii žalobkyně vložila do repliky.
6. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
7. **Krajský soud z obsahu správního spisu** ověřil, že žalobkyně na výzvu k zaplacení určené částky 800 Kč nebo sdělení řidiče vozidla v době přestupku, městskému úřadu sdělila, že v době přestupku řídil vozidlo A. T., nar. X, bytem K. R., K., D. v Indii, který se prokázal dokladem.

8. Podle karty vozidla RZ X byla v době spáchání přestupku provozovatelkou vozidla žalobkyně.
9. Výzva k podání vysvětlení označenému řidiči ze 17. 9. 2018 se z indické adresy vrátila jako nedoručená s nečitelnými poznámkami v cizím jazyce.
10. Městský úřad vydal 31. 1. 2019 příkaz o uložení pokuty 2 000 Kč žalobkyni.
11. Žalobkyně v odporu proti příkazu uvedla, že celý červen měl vozidlo svěřené zaměstnanec žalobkyně M. Ř., bytem X, nar. X.
12. Městský úřad zaslal žalobkyni na žádost kopii správního spisu. Žalobkyně se na předvolání k jednání 18. 3. 2019 nedostavila, ani se neomluvila. Městský úřad při jednání provedl důkaz přečtením mj. oznámení podezření ze spáchání přestupku. Městský úřad uvědomil žalobkyni, že před vydáním rozhodnutí ve věci se může seznámit s podklady rozhodnutí do osmi pracovních dnů od doručení výzvy.
13. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku provozovatelky** vozidla neshledal liberační důvody, spáchání přestupku provozovatelky vozidla bylo prokázáno. Žalobkyni označený řidič s adresou v Indii si výzvu k podání vysvětlení nepřevzal a byl nekontaktní. Sdělení dalšího řidiče žalobkyni považoval městský úřad za účelové jednání. Proto 31. 1. 2019 věc přestupku řidiče odložil. Městský úřad vycházel při rozhodování z oznámení Městské policie Vsetín, podle kterého vozidlo překročilo o 23 km/h nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, která je v místě stanovená svislou dopravní značkou B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“. Podle centrálního registru vozidel provozovatelkou vozidla RZ X v době spáchání přestupku byla žalobkyně a k této skutečnosti nevznesla žádnou námitku.
14. Žalobkyně namítla, že usnesení o odložení věci není součástí spisu, nebylo jí v kopii doručeno a bylo antidatováno.
15. **Žalobkyně v odvolání** namítla nenaplnění formálního znaku přestupku, městský úřad neprokázal existenci porušené dopravní značky. Nebyl naplněn materiální znak přestupku. Věc přestupku řidiče nebyla odložena a rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
16. Další v pořadí, na č. l. 29, je ve spise městského úřadu vloženo usnesení o odložení věci přestupku řidiče podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Následně městský úřad vyzval žalobkyni k tomu, aby se seznámila s doplněním spisu a usnesení jí zaslala.
17. Městský úřad opravným rozhodnutím změnil registrační značku vozidla ve výroku rozhodnutí o přestupku provozovatelky vozidla.
18. **Žalovaný napadeným rozhodnutím** upřesnil, že součástí postoupeného spisového materiálu Městské policie Vsetín je záznam z měřiče RAMER 10T, snímek č. 21642, na němž je zachyceno vozidlo při rychlosti 76 km/h, a ověřovací list rychloměru. Zásilka označenému řidiči v Indii se vrátila zpět jako nedoručená. Další označený řidič má jako trvalý pobyt uvedenou adresu ohlašovny. Žalobkyně se na předvolání k ústnímu jednání nedostavila, ani se neomluvila. Žalobkyně si námitky ponechala až do odvolacího řízení. Žalovaný souhlasil s postupem městského úřadu. V případě označeného indického řidiče, tento žil v zahraničí, městskému úřadu se mu nepodařilo zásilku doručit a městský úřad neměl k dispozici žádné další indicie, které by mohly vést k určení totožnosti pachatele přestupku a jeho usvědčení. Podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku byla

splněna. Kombinace označení indického řidiče a dalšího řidiče s adresou pobytu na ohlašovně (úřadě) nezvýšila důvěru správních orgánů v pravdivost údajů uvedených žalobkyní.

19. Skutečnost, že městský úřad prokazatelně usnesením odložil věc přestupku řidiče před zahájením řízení, představuje sice vadu řízení, která však byla následně zhojena a usnesení je součástí spisu. Usnesení o odložení věci přestupku řidiče není překážkou věci rozhodnuté a neznamena nemožnost opětovného zahájení řízení o odloženém přestupku řidiče. Takovou překážku představuje teprve zahájení řízení o totožném skutku s provozovatelem vozidla a jen tehdy, pokud provozovatel neprokáže existenci liberačních důvodů. Uvedená vada nijak nezasáhla subjektivní veřejná práva žalobkyně.
20. Spáchání přestupku provozovatele vozidla bylo žalobkyni prokázáno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. K námitce o absenci dopravního značení žalovaný uvedl, že je mu z úřední činnosti (sp. zn. KUSP 44933/2019/DOP/Ti nebo KUSP 8672/2019/DOP/Ti) i místní znalosti známo, že na místě se nachází dopravní značka B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s číslovkou 70 (pozn. soudu: podle okolností celé věci měl žalovaný zjevně na mysli 50), a to v obou směrech. V případě námítky žalobkyně přešlo důkazní břemeno na ni a neexistenci značky měla prokázat například fotodokumentací, svědeckou výpovědí apod., jinak takovou námitku nelze považovat za relevantní. Zástupce žalobce používá typizované námítky i v jiných případech, na což poukázal Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) například v rozsudku z 28. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-37. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze a přístroj nefungoval správně, k měření by vůbec nedošlo. Oprávněná úřední osoba Mgr. M. T. absolvoval školení k obsluze silničního radarového rychloměru a rozborem snímku zjistil, že měření proběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze. Podle rozsudku NSS č. j. 3 As 93/2015-41 posouzení správnosti snímku podle vyobrazení mřížky radarového svazku může bez dalšího učinit oprávněná úřední osoba. Splnění podmínek měření rychlosti vozidel postačuje prohlášení městské policie o tom, že místo bylo schváleno Policií ČR k měření, což se v daném případě stalo, tato informace je součástí oznámení přestupku.
21. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
22. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobilo nesprávné uvedení registrační značky vozidla v oprávněném rozhodnutí městského úřadu. V opravovaném rozhodnutí městského úřadu o přestupku provozovatelky vozidla z 18. 4. 2019 je uvedena správná registrační značka vozidla ve výroku i odůvodnění. Tato registrační značka je shodná s registrační značkou vozidla uvedenou v kartě vozidla žalobkyně v centrálním registru vozidel, oznámení přestupku, snímku z rychloměru a všech ostatních písemnostech městského úřadu i žalovaného. Shodná je u této registrační značky i tov. zn. Audi na snímku z rychloměru i v kartě vozidla. O totožnosti skutku není pochyb.
23. Vadou řízení bylo, že městský úřad písemně vyhotovil usnesení o odložení věci přestupku řidiče a zařadil ho do spisu až po podání připomínky žalobkyně. Tato vada však nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Usnesení o odložení věci se v souladu s § 76 odst. 3 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky pouze poznamená do spisu a nikomu se nedoručuje. Podstatné je, že nezbytné kroky ke zjištění přestupku řidiče učinil městský úřad správně a žalovaný je správně a proboval. I v případě dřívějšího poznamenání

odložení věci přestupku řidiče do spisu by byl postup městského úřadu a žalovaného shodný s postupem, který proběhl.

24. Pro úplnost soud doplňuje, že se ztotožnil s postupem městského úřadu a žalovaného (pouze neaprobuje pozdní vydání antedatovaného usnesení o odložení věci přestupku řidiče). Jak uvedl již NSS v rozsudku z 5. 6. 2020, č. j. 4 As 450/2019-36, jestliže provozovatel vozidla v reakci na výzvu dle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích označí jako řidiče osobu žijící v zahraničí, která nepřebírá zásilky zasílané správním orgánem, postačí zpravidla jako nezbytný krok ke zjištění pachatele přestupku (§ 125f odst. 5 téhož zákona) zaslat této osobě jedinou výzvu.
25. Zdejší soud se ztotožňuje s úvahou městského úřadu a žalovaného, že označení dalšího řidiče bez dalšího bylo účelovým jednáním žalobkyně a obstrukční taktikou a nebylo třeba činit jakékoli další kroky ke zjištění řidiče vozidla v době přestupku. Žalobkyně ostatně neprokázala, že některý z jí označených řidičů vůbec mohl přestupek spáchat.
26. Neopodstatněná je námitka, že správní orgány neprokázaly existenci dopravní značky B20a omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h v době a místě projednávaného přestupku. Žalobkyně, ač jí městský úřad nad rámec zákonných povinností zaslal kopii správního spisu, pominula, že existenci této dopravní značky osvědčuje oznámení přestupku a výstup z rychloměru včetně fotografie vozidla s údajem o nejvyšší dovolené rychlosti. Protože zde není žádná indicie, proč těmto skutečnostem zaznamenaným strážníky nedůvěřovat, k osvědčení existence předmětné dopravní značky je oznámení přestupku spolu s výstupem z rychloměru a fotografií s údajem nejvyšší dovolené rychlosti v daném případě zcela dostačující. Takový přístup odpovídá i důvěře v údaje poskytnuté policisty (srov. např. rozsudek NSS č. j. 8 As 100/2011-70) a dostačující míru ověření těchto skutečností v případě přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 202/2014-50). V posuzovaném případě to platí tím spíše, že žalovanému i soudu jsou známy další případy porušení nejvyšší dovolené rychlosti v daném místě (u zdejšího soudu např. věci sp. zn. 72 A 32/2019 nebo 72 A 35/2019).
27. Námitka žalobkyně, že žalovaný nemůže argumentovat spisovými značkami věcí, které nejsou veřejně přístupné, je nedůvodná. Tento postup žalovaného je zcela v souladu s právními závěry podle rozsudku NSS č. j. 1 As 33/2011-58, na který poukazovala správně žalobkyně v žalobě. Tento rozsudek neklade podle soudu jiné požadavky na správní orgán k uvedení zdroje, než jak je citoval žalovaný. Skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti (§ 50 odst. 1 správního řádu) jsou objektivizované, do značné míry nesporné skutečnosti, které se v soudním či správním řízení zásadně nedokazují. Účastníci řízení nicméně mohou svými tvrzeními popírat jejich obsah a mohou navrhoprovedení důkazů za účelem prokázání svých odlišných tvrzení. Žalobkyně si mohla rozhodnutí v odkazovaných věcech od žalovaného vyžádat, ale překvapivě tak neučinila.
28. Lichá je i žalobní námitka, že rozhodnutí o přestupku a opravné rozhodnutí městského úřadu postrádají číslo jednací. Obě rozhodnutí skutečně obsahují označení „naše značka“ a číselné označení a nikoli označení „číslo jednací“ coby obligatorní náležitost rozhodnutí podle § 67 odst. 2 správního řádu. Tato vada však nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je zde jedinečné označení rozhodnutí a nelze ho zaměnit s jiným. Použité označení neubírá rozhodnutí nic ze srozumitelnosti. Žalovaný již v rozhodnutí o odvolání označuje rozhodnutí městského úřadu číslem jednacím a ve vyjádření k žalobě uvedl, že

oprávněné úřední osobě městského úřadu toto pochybení vytkl a poznatek využije při kontrole výkonu přenesené působnosti.

29. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
30. Žalovaný se k námitkám vyjádřil přezkoumatelným způsobem, žádnou neopomenul, důvody pro jeho rozhodnutí byly seznatelné a dostatečně a srozumitelně popsány. Rozhodnutí o přestupku i odvolání byla řádně a podrobně odůvodněna. O tom svědčí i žalobní námitky.
31. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. prosince 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně